

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 653. Martini Pap. Annus 5. Constantis Imp. Annus 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

Filium & Spiritum sanctum, qui est unus in Trinitate & verus Deus: quia si ex nobis omnibus vel unus transgressor inuentus fuerit, aut a nobis ignovimus lapidibus perimatur: aut si hinc ad vitam gloria vestra servaverit pietas, mox amissa libertate, tam cum qua omnem ipsius facultatem, cui degeritio perenniter servendum, donec vel quicquid ex eo, vel ex rebus eius facere iusserit, non solum ex regni vestri potentia, sed etiam ex huius placati nostri spontione potestatem liberam habeatis. Factum placitum sub die vi. Kalendas Martii, anno feliciter sexto gloria vestra. In Dei nomine Toledo, hucusque ibi. Vetus semper Hispaniarum Episcopis super huiusmodi petitis hominibus iniquitatem fuit, ut pote qui mille artibus fallere, promissis non stare, tegeique impietatem velamento religionis confecerunt: ut vitæ licet repere celebratum post hæc ibi Concilii, in quo non fuerit aliquid de his statuendum: cum tamen non inficias ieiunius, inter tot vepres lilia nasci saepe vita esse, viros, inquam, ex iisdem pietate insignes.

VII.

ILDEFONSVS ABBAS

Post scriptos canones secuta est subscriptio primum Episcoporum, deinde Abbatum, demum Vicariorum absentium Episcoporum. Quia autem quarto loco inter Abbatibus subscriptis reperitur Ildefonsus, erat iste insignis ille sanctitatis & doctrina clarus, qui postea fuit Archiepiscopus successore Eugenii in Ecclesia Tolerana. Fuit autem discipulus S. Isidori Hispanensis Episcopi, cum adhuc militaret clericus in Tolerana Ecclesia. Postea vero monasticam vitam professus est, ac que Agaliensis canonici creatus est Abbas, quam functionem sanctissime administravit, de quo inferius plura dicenda erunt.

VIII.

MEDITERRANEO REX ANGLORVM CONVELSIO.

Hoc eodem anno propagata fides in Anglia, cum populi Middelengl. sub Principe Penda fidei in viderentur imbuit, ut Beda testatur. Quomodo vero id accidit, audiendum, ubi factus rem ita profertur: b. Huius temporibus Middelengl. ad est. Meduerrani Angli, sub Principe Penda filio Penda Regis, fides & sacramenta veritatis perciperunt. Qui cum esset inueniens optimus, ac Regis nomine ac persona dignissimus, praelatus est a patre regno genti illius: venitque ad Regem Northumboriarum Oswin, postulans filiam eius Alchidam sibi conjugem daretur, aliter quod petebat impetrare potuit, nisi fide Christi ac baptisma cum gente acciperet. At ille a multis praedicatione veritatis, & promissione regni celestis, spei, resurrectionis ac futuræ immortalitatis, libenter se Christiagum fieri velle confessus est, etiam si virginem non acciperet, per ipsius maxime ad percipiendam filiam a filio Regis Oswin nomine Alchrido, qui erat cognatus & amicus eius, habere sibi ius ipsius conjugem, rotabile Cymburgam, filiam Penda Regis. Baptizatus est ergo a Frisano Episcopo, cum omnibus qui secum venerant comitibus ac militibus, eorumque famulis vniuersis. In vico Regis illius, qui vocatur Adaporum. Et acceptis quatuor presbyteris, qui ad docendam baptizandamque gentem illam & eruditionem & vitam videbantur idonei, multis cum gaudio reversus est. Erant autem presbyteri Ceilda, & Adda & Beiti, & Diunna: quorum vltimum natione Scotus, ceteri suere Angli. Adda autem erat frater Vadan presbyteri illustri, & Abbatis monasterii, quod vocatur ad Caprea caput, cuius supra meminimus.

IX.

PENDA REX ANGLORVM AN EVANGELIO.

Evenit: cogitur in provinciam mentos ait sacerdotibus cum Principe, praedicabant verbum, & libenter auditi sunt: multique quotidie & nobilium & infirmorum, abrenunciata sorte idololatriæ, fides sunt fonte ablata. Nec prohibuit Penda rex, quoniam etiam in sua, hoc est, Merciorum natione verbum si qui vellet audire, praedicarent. Quis poterit odio habere & displicere eos, quos fide Christi ambrosio opera fides non habet & deprecandis, dicunt contentendos & miseris esse eos, qui Deo suo, in quem crederent, obsequere contentirent. Caprea sunt huiusmodi ante mortem Penda Regis: ipso autem occiso, cum Oswin Rex Christianissimus regnum eius acciperet, et in sequentibus diebus factus est Diunna, vni ex praesatis quatuor sacerdotibus. Episcopus Molitorum amorum Anglorum simul & Merciorum ordinatus a Frisano Episcopo. Paucos annos sacerdotum coegit, vniuersa Angliam duobus populis praesit. Quicumque paucos sub tempore non pauca Domino plebem acquisivisset, desinitum est apud Molitorum Anglos, &c. hæc enim praedicatione coegit, a vltimo ad biennium esse producta, idem Beda in epistola docet. Quæ autem post se in via fonte de conuersione Orientalium Saxonum, suo loco dicemus.

X.

Contigit hoc panter anno ex hac vita migrare Hono-

rium Archiepiscopus Dorouernensem, qui antea ab Augustino eius sedis Antistitem, cui post annum & sex menses subrogatus est Deusdedit. Porro hi omnes virtutum insignibus meritis videbantur esse colamine: ipse vero Honorius inter Sanctos relictus, anniversaria commemoratione in Ecclesia celebratur pridie Kalend. Octobr. d.

Hoc insuper anno quinquagesimo tertio post festum testamentum signatum habetur martirium Regem Othini in Anglia. Fuit ista filia Frothwaldi Regis & W. archiepiscopi filia Penda Regis Merciorum, educata a S. Modumona Abbata in monasterio, inde contra verum tradita nuptiis Regi Orientalium Saxonum a quo in acta servata licentiam accepit monasterium ingrediendi, vbi feliciter martirium est consecutus, ut eius vitæ res gestæ declarant, ab interituibus praeiatis Danis, insensibus Germanibus, Christianis tunc infidelissimis. Porro multa ibi miracula edita, eadem Acta significamus, quæ non continet.

Hoc eodem anno Sigebertus coniugium omnium Sadoei Regis Britanni filii, qui vixit in ipso regno & in medio, peregrinus & ceterum in pago Pontano quærit. Quod pertinet ad res Orientales: incerta feruntur a Sarracenis genere ad inflammandum Imperium, eodem nec obice manibus extinguit, sed ipsas incolas maculatis contagis, Rhodum progredia, depulsa est etiam insulam, cum illud æneum, inter septem mundi miracula numeratum, Rhodiū, inquam, colossam, de quo hæc Theophane habet in Graecorum Annales: Anno quadringentesimo Constantini Mahometas Sarracenus Dux Rhodum rediit, struxit colossam eius post mille trecentos sexaginta annos: quem cum inleuam Emogonem conuulsi, naufragios naves ex eius ore emanant. hæc de colosso in portu Rhodi tanta magnitudine collocato, ut diuicibus crucibus ipsium præberet nauibus ingredientibus portum, quæ altitudinis centum viginti sex pedum, qui antea terræ motu disiectus, demum Sarracenorum manu constrictus est, ac Iudæo homini venundatus. Hæc finem terræ stabiliū o bis terram, cum nihil temporis eductis relictis, ut plane impudens admodum arguatur, quibus ex calaris aliquando adhibitis quædam quærit, & non potius in celo in æternam permanituram habitauerit edifica.

Accidit ad alias huius anni clades, quod Armeniam ad Sarracenis longe lateque decessit. Iuxta quidem dormiente atque steretic Igano Imperatore, ad munitum inferendum Catholicis tunc in modo vigilans, ceterum inditus quallatus est Oriens. Hæc plane alio ingenio ita pertergerunt Armeniam ex ea causa, quod Manichæi hæretici ibidem seclum cepit, et tunc ante Concilium Nicænum Imperatorum sepe læpissimis illa. Quomodo autem ista hæc habuerit, nos hoc anno occasione clauda Sarracenis illaræ de his agere oportet, ut innotescat ex auctore recondito nondum eduxit, quem postmodum Vaticanæ bibliothecæ, est Petrus Siculus, qui idem Nicolaus, itidemque nominatos Paulicitanos, eorumque edidit commentarium ad Archiepiscopum B. Gregorium, cuius sub Basilio & filius Imperatoribus, anno Receptoris obtingit, inchoat septuaginta, cum ad hoc regnum eius in Orientem v. p. e. agnum Domianum acciperet, & in exteris regiones iudices extendere sat, quæ. Porro quæ hic tibi ex eodem Petro redderit summi, Libertate donauit Iacobus Simonidus Parisiensis Societas Iesua professor in ser nolli facili primæ vniuersitatis meo adnumerandas, Rem gestam post multa in præsequitur auctore:

Fuit imperante Constantino (sive Constante) Armeniam, non procul a Sarracenis Armeniam indigena quidam, Constantinus nomine, vicum motiens Mesianum, quem ad hanc regionem habitant Manichæi. Hæc Sarraceni captiui, qui in Syria (ut constat) in patriam reuertebatur, & Manichæum sermone terribat, tunc excepit, alios que dicit aliquos dicit, quæ. Ergo, ut hanc quæratiam hostium sui repelleret, iudex dicit, quæ & Syria secum tulerat, Evangelium sicut, Manichæum quæ no dedit Constantino. At ille, qui Manichæum reuertens arripit

peram heresim suam propter impia dicta sedaque flagitia, qua Manichaeorum scriptis conueniunt, omnibus odio atque horrore esse amandaciorat, ut putatum magister pfectum illam renouare uerum, ac latius descendere, in animam inducere, demone ut per illi insidiantem, librum demones praeter Euangelij & Apostolicum nonnulli attingere, hoc speculam numerum, ut mala librum pueram eorum spe obsequerent: quoniam admodum qui uoxia...

peram heresim suam propter impia dicta sedaque flagitia, qua Manichaeorum scriptis conueniunt, omnibus odio atque horrore esse amandaciorat, ut putatum magister pfectum illam renouare uerum, ac latius descendere, in animam inducere, demone ut per illi insidiantem, librum demones praeter Euangelij & Apostolicum nonnulli attingere, hoc speculam numerum, ut mala librum pueram eorum spe obsequerent: quoniam admodum qui uoxia...

peram heresim suam propter impia dicta sedaque flagitia, qua Manichaeorum scriptis conueniunt, omnibus odio atque horrore esse amandaciorat, ut putatum magister pfectum illam renouare uerum, ac latius descendere, in animam inducere, demone ut per illi insidiantem, librum demones praeter Euangelij & Apostolicum nonnulli attingere, hoc speculam numerum, ut mala librum pueram eorum spe obsequerent: quoniam admodum qui uoxia...

peram heresim suam propter impia dicta sedaque flagitia, qua Manichaeorum scriptis conueniunt, omnibus odio atque horrore esse amandaciorat, ut putatum magister pfectum illam renouare uerum, ac latius descendere, in animam inducere, demone ut per illi insidiantem, librum demones praeter Euangelij & Apostolicum nonnulli attingere, hoc speculam numerum, ut mala librum pueram eorum spe obsequerent: quoniam admodum qui uoxia...

in discipulo, quo ad saniorum mentem reuocaretur, Facillim commendat. Sed illi hanc quaequam conuersi sunt, malueruntque in errore suo impie uari, quam Deum sibi penitentia placare, salutemque consequi sempiternam. Quos quidem domitienensis excusat & auscultat Simeon, ut qui diuine institutionis ex-perserat, ac plane raris, atque (ut uerum dicam) leui ac praecipuo animo, pecciferam heresim hausit, & eam ea rege Constanti-nopolim ad Imperatorem. Triennio deinde domi sua priuatum acta, Romae plenam in irretitum possideretur à diabolo relictis om-nibus, etiam excessus, Chassam petens. Per conuocatum collecti quibus hinc inde Constantini discipulis, eiusdem impietatis successores effectus est: & ut nomini suo sanam eadem, qua praedecessores arie con-ciliaret, Titum se appellauit. Ego uero non Titum hunc dixerim (neque enim imitator eius Titus, quem Paulus Apostolus Cre-tentium fecit Episcopum) sed Cetum potius: siquidem Cetum imi-tatum est in mari undis laticantem. De Cetum enim marino nar-ruant quidam, Aphodolobolom appellari, mole uero tam uelut esse, ut insula referat speciem. uocis porro sonum grauem illi & ob-scurem in se. hinc fieri, ut decepti nonnulli quae uaste anodyne se suas in eam conijciunt, patrisque infelix nauis deperit, quo ad ar-censio desuper igne cont. ad facta bulla, repente aqua subeat, omnes-que in altum demergat & suffocet. Sic profus iste, eo quod qui eius nequitia magnitudinem non notant, grauemque uocis sonum mi-nime refugiant, sed auscultabant, suscipi adeo sibi anchoram in eo desuperant, omnes per ignem ad inferni profunda deperit: egi-m enim exitibus una cum eiusdem amentia sociis ad aeternum ignem profecti sunt.

Nam cum trimum iam spatum in illis locis permittit istam errorem implicari perageret, exorta tandem est inter Iulianum illum, à quo Lupatium diximus Constantianum, & Simeonem hunc Cetum grauis suspuratio, multaque inter eos uero citroque agitata de Pauli Apostoli sensu in illa uerbu Epistola ad Colos-senses: Quoniam in ipso condita sunt uniuersa in caelo & in terra, uisibilia & inuisibilia, sine throno, sine dominatione, sine principatu, sine potestate, omnia per ipsum & in ipso crea-ta sunt, & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. Vir-gente autem Iusto, ac dicente: Ne forte populo imponamus, & ne, si ab Apostoli uerbu discrepantia docuerimus, hominum anti-mas temere perdamus, pro quibus in tremens iudicio reddi nobis rationem oportet. Nihil hinc eum uerba mouebatur Simeon, quin pergebat acris, eius loci expostionem hinc illicque suo more distulerunt.

Discrepantia inter Iulianum & Simeonem contentione, profi-ciscitur Iustus ad Episcopum Coloniae, atque ut de Apostoli sensu, quod capiebat, audiret, omnia uox de se faceret, & quoniam inter se discrepantia tenerent, liquida exposuit. Re comperita, Episcopus nihil in his suis sanandum ratus, de singulis eussique referi ad Iu-stinianum Augustum, qui post Heraclium Imperij sceptrum gubernauit, & quae enim tunc geita sunt, suo loco dicenda op-portunitus erunt: hic autem plurium annorum histo nam narratio complectitur, quae nulla per annos singulos pos-sit patiri discretione.

IESU CHRISTI ANNVS 654. MARTINI PAP. CONSTANTIS IMP. ANNO 6. ANNO 5.

ANNVS agitur Redemptoris sexcentisimus quin-quagesimus quartus, Indictione duodecima: quo duodecima die mensis Novembris S. Martinus Papa & martyr Chetlong in Ponto, ubi fac. ac telegatus, ac uicinis confectus martyrium feliciter consummans, in confortiu alio unum martyrium atq. Pontificum assumptus in ce-lum, triumphat, nobili corona martyrii insignitus, cum iam sedisset annos 7. menses 4. dies 13. cuius dies natalis monumentis Ecclesiasticis adnotatus, eorufca luce annuatim Ecclesiae Catholicae redditur celebrandus. De eiusdem S. Martini obitu haec habet Anastasius Bi-bliothecarius: Directus est in exilium supradictus uir sanctis-simus in locum, qui dicitur Chetlonga, & ibidem, ut placuit Deo) vitam finit in pace Christi confessor, qui & multa mirabilia operatur

SIMEON HERRI INFECTVS. IMPOSTOR MVTAT NOMIN.

XVIII. PIGNANT INTER SE MANICHAEI.

XIX. EPISC. DE-RET MA-NICHAEI.

II. MARTINI PAPAE ET MARTYRIS OB-ITVS.

II.